

fremkommet efter det oprindelige. Og det skål jeg gerne nævne, at det er forholdsvis meget betydeligt, hvad der overføres mere i Nettogevinst for Landdistrikterne. Det er nu 3,547,000 Kr., medens det efter de Reedtz-Thottske Forslag kun vilde være blevet, efter samme Beregning, 1,363,000 Kr., idet der af de samme Landdistrikter, der skulle have Støtte og Nytte af Overførelsen, den Gang vilde blive opkrævet i ny Skatter et Beløb af 2,253,000 Kr. Det er altsaa ikke noget ganske ringe Tillæg, der ydes Landdistrikterne efter Lovforslaget, som det nu foreligger. Men jeg mener fremdeles, at det alligevel er nødvendigt, at man siger til Landdistrikterne, hvorledes egentlig Forholdet er. Det er ikke en 10—12 Mill. Kr., der overføres, det nøgterne, rent faktiske Resultat er Forskellen mellem, hvad Landdistrikterne fremtidig maa udrede af ny Skatter med Bibeholdelse af de gamle, og hele det Beløb, som overføres til Kommunekasserne i Amts- og Sognekommunerne.

Den ærede Ordfører omtalte dernæst sin stærke Tvivl om Rigtigheden af min Udtalelse angaaende det meget betydelige Arbejde, som disse Lovforslag, vi her behandle, ville lægge paa de kommunale Raad, og naar jeg taler om kommunale Raad, tænker jeg fortrinsvis paa Sogneraadene paa Landet. Byraadene i Byerne ville vel nogenlunde komme ud af det, idet de i de større Byer som Regel have et ret godt indarbejdet lønnet Apparat til Medhjælp, og i de mindre Byer have den store Fordel fremfor Landkommunerne, at de leve alle paa en ganske lille Plet og kunne paa en ganske anden Maade overse Kommunens Beboeres hele Forhold og Livsvilkaar end i Landdistrikterne. Jeg sigter altsaa, naar jeg beklager det uhyre Arbejde, der bliver lagt paa Kommuneraadene, nærmest til Sogneraadene. Den ærede Ordfører udtalte et Ønske om, at jeg nærmere vilde paavise, hvori den frygtelig store Ulejlighed skulde bestaa. Ja, det er egentlig ikke, synes jeg, min Pligt at paavise dette, det maa de Herrer, der have siddet i Skattekommissionen, og som ere Forslagsstillere af Lovforslagene, have set, det maa de være klare over. Jeg ser ganske godt, at de paagældende Paragraffer i Lovforslaget, §§ 21—38, i det væsentlige ordret ere overgaaede fra det Reedtz-Thottske Forslag til det nu foreliggende Forslag, men jeg maa selvfølgelig forudsætte, at samtlige Kommissionsmedlemmer — og i alt Fald den ærede Ordfører — have læst disse Paragraffer alligevel, det er der næppe

Tvivl om. Det har jeg Lov til at forudsætte, og jeg maa altsaa udtale nogen Forundring over, at det kan forbavse den ærede Ordfører, naar jeg endogsaa i meget stærke Udtryk udtalte min Beklagelse over det uhyre Arbejde, og jeg gentager det — det er ikke for stærkt et Udtryk at bruge — det er et uhyre Arbejde, der vil blive paalagt Sogneraadene ved disse ny Love.

Jeg skal saa kort, som jeg formaar — og jeg haaber, at jeg skal gøre det ret kort — give den ærede Ordfører et Overblik over det Syn, jeg har paa det, jeg kalder et uhyre Tillægsarbejde, som Sogneraadene ville faa, naar disse Love træde i Kraft. Det staaer nemlig for mig saaledes, at det saa nogenlunde jævnt og net vil tage Sogneraadenes hele Tid, selvfølgelig ikke hver eneste Dag, men ellers vil i øvrigt i det store og hele den hele Tid blive beslaglagt fra Aarets Begyndelse, eller i alt Fald den sidste Halvdel af Januar Maaned, til hen i September, det vil enhver, der ser paa §§ 21—38 i Skattelovforslaget, let blive klar over. § 21 begynder med at fastslaa, at inden den 1ste Februar, altsaa i hvert Aars Januar Maaned skal der efter et af Finansministeren foreskrevet og udsendt Skema forfattet en Mandtalsliste over alle de Personer og Institutioner, der skulle sættes i Skat i Kommunen, hvert tredje Aar, som bekendt, i Skat baade efter Formue og efter Indtægt og hvert Aar i Skat efter Indtægt. Som Grundlag for denne Udfærdigelse af Mandtalslister skal ganske vist benyttes det foregaaende Aars Skatteligning, men man tilføjer dog en Række Bestemmelser, som ville medføre et meget betydeligt Arbejde for de paagældende Sogneraad, naar det skal være nogenlunde korrekt, og det kommer jeg senere til, det blive de vist nødt til at gøre. I et særligt Afsnit af Mandtalslisten skal der opføres alle de Personer, der ere flyttede til Kommunen efter den sidste Skatteligning. Det vil i Reglen i de fleste Kommuner ikke være saa vanskeligt, men saa tilføjes det, at ogsaa alle de, der uden at være bosatte i Kommunen i den eje faste Ejendomme eller Tiender eller drive Næring eller have Indkomst af disse Kilder, skulle opføres deri med Angivelse af, om de antages at have Bopæl her i Landet og da hvor. Det skal undersøges, hvem der har Indtægt i Kommunen, som eje faste Ejendomme der eller Tiender, og hvis det antages, at de have Bopæl her i Landet, saa skulde de tages med op paa Mandtalslisten; i hvert Fald er det Sogneraadets Pligt at foretage en Undersøgelse i denne Hen-